

partii naleraq

5.november 2018

EM2018/152

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest til FM2019 pålægges at fastlægge en officiel fattigdomsgrænse i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Vi vil på Partii Naleraqs vegne komme med vores udtalelse om beslutningsforslag fremsat af medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit om at pålægge Naalakkersuisut senest til FM2019 at komme med en redegørelse for fastlæggelse af en officiel fattigdomsgrænse i Grønland.

Vi kan mange områder påvise, at borgerne i Grønland har meget forskellige levevilkår, og at der blandt dem er borgere, der ikke har høj indkomst, og der er mange der lever under disse vilkår.

Vi må erkende at der blandt borgerne findes der en alt for stor gruppe, der ikke har tilstrækkelig indkomst til at opretholde et tilfredsstillende levevilkår, der gør dem i stand til at følge samfundets krav til at man forventer som borgere. Hvordan skal vi overvinde denne problemstilling, og hvis vi skal løse det, er det nødvendigt med at forbedre mulighederne for indtjening og uddannelse. Det er den eneste mulighed for at opnå bedre økonomisk lighed i samfundet.

Blandt borgerne findes der en gruppe, der har meget højt indkomst, og vi mener at det er helt i orden at de er i stand til at tjene penge, og det er forståeligt og ikke overraskende på sin plads, at de er med til at løfte samfundet ved deres arbejde.

Såfremt vi skal sætte rammer for økonomisk lighed i samfundet for fremtiden skal vi blive bedre til at give folk muligheder, og som vi kan se er der en gruppe der har meget lille indkomst og det har endda børn, og det kan ikke forsvares at vi har en gruppe, der lever under så dårlige vilkår.

Livet i fattigdom medfører som regel at uddannelsesmulighederne ikke udnyttes, og at der er færre muligheder for at leve et sundt liv. Hvis der er børn involveret, medfører det også som regel, at de ikke deltager i de generelle aktiviteter og børnene deltager ikke så meget i skolernes fritidsaktiviteter og idrætsforeningernes aktiviteter.

Vi oplever at der er mange familier, som har trange kår, da huslejepriserne er for høje og størstedelen af deres indkomst går til betaling af huslejen, og oven på det skal der betales vand, varme og renovation, og når de er betalt, er der ikke så meget tilbage af lønnen.

Derfor har vi mange borgere, der er økonomisk fattige, og hvis deres levevilkår skal forbedres, er det ikke til at komme uden om, at vi gennemgår strukturelle ændringer i de offentlige.

Vi bør alle være klar til at påtage os ansvaret for at det skal være vores pligt, fordi vi ikke giver dem muligheder for indtjening og det er uforsvarligt, når vi ved at det medfører mange små problemer,

og det er selvfølgelig beklageligt at vi har mange problemer, der ikke overraskende har udgangspunkt i fattigdom, hvor folk smides ud af deres lejligheder, og hvor børnefamilier lever som husvilde.

Med hensyn til børnebidraget skal overvejes ændret, så der kan udbetales større bidrag til lavindkomstfamilierne, fordi det er tydeligt at bidraget ikke rækker til at købe tøj til børnene.

Boligsikrings ydelserne skal også gennemgå ændringer, så det matcher behovet for folk med de laveste indkomster, fordi vi ved at størstedelen af lønnen som lavindkomstgruppen modtager, går til betaling af husleje.

Det er nødvendigt at der sker en undersøgelse af børnefamiliernes og familier med enlige forsørgeres økonomi, så vi kan tilpasse det offentlige støtte foranstaltninger til de faktiske forhold, og således blive i stand til at formulere hvilke rammer der skal stilles op.

Derudover er prisen for institutionspladser oplagt til at få vurderet, da de bliver for dyrt for familier med flere børn, og de skal inkluderes i overvejelserne.

Vi vil benytte anledningen til at opfordre til at grundlaget for størrelsen af udbetalt bidrag til arbejdsledig skal undersøges, så der for fremtiden kan sikre bedre justeringer, hvis den arbejdsledige er alene, er samlevende, eller har børn.

Mere lighed i samfundet er et meget vigtig målsætning. Hvis vi skal arbejde for at levevilkårene skal blive mere lige, er det ikke til at komme uden om vi skal udligne mulighederne i samfundet. Vi skal blive bedre til at skabe bedre rammer for uddannelse end det er i dag.

Hvis der er hindringer for gennemførelse af et uddannelsesforløb, er det selvfølgelig vores opgave at rydde disse af vejen. Der skal være flere kurser og vi vil opfordre uddannelsesinstitutionerne til at medvirke i oplysningskampagnen for at så mange som muligt påbegynder en uddannelse.

Hvis vi skal arbejde for at levevilkårene skal blive mere lige, er det ikke til at komme uden om, at vi skal blive bedre til at skabe bedre rammer for uddannelse end det er i dag, og mindske fattigdom mest muligt. Vi er villige til at deltage i arbejdet for at hjælpe familier, der har trange levevilkår, så de sikres acceptable økonomiske vilkår.

Med disse ord vil vi henvise forslag fremsat af Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit til videre behandling i relevante udvalg.

Hans Enoksen